

ολόκληρα ἔτη μετὰ τὴν διὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ τούτου ἐγγράφου γενομένην πώλησιν, ἦτοι τὸν Μάρτιον τοῦ 1700, ὁ Χρυσῆς Γιώργη Κορφιάτη ὁμοῦ μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῆς πενθερᾶς του, βεβαιώνουν τὴν ὀπισθεν πούλησιν (2^α σελὶς στίχ. 5), ἦτοι τὴν πώλησιν πρὸς τὸν Σαράντη Ἀναγνώστη τὴν διαλαμβανομένην εἰς τὴν πρώτην σελίδα. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τῆς δευτέρας σελίδος. Εἶναι δὲ δημόσιον, διότι συνετάχθη ὑπὸ τοῦ: Ἰω(άννου)... τολφιν. πρωτοπαπᾶ καὶ Κατζιλιέρη σίφν(ου) (στίχ. 17). Τὸ τίμημα τῆς βεβαιώσεως ταύτης εἶναι ρεάλια ἑννέα (στίχ. 9 καὶ 11). Δὲν δύναμαι νὰ γνωρίζω, ἀτυχῶς, ποία ἡ σχέσις τῶν δευτέρων τούτων βεβαιωτῶν πρὸς τοὺς πωλητὰς τοῦ ἐγγράφου τῆς πρώτης σελίδος, οὐδὲ ποίου εἴδους δικαιώματα ἀκριβῶς εἶχον οἱ δεῦτεροι ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου, ὅπερ εἶχεν ἀπαλλοτριωθῇ ἐν ἔτει 1674. Ἀσφαλῶς ἦσαν ἐμπράγματα. Καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα μεταβιβάζουν διὰ δημοσίου ἐγγράφου ἐν ἔτει 1700 πρὸς τὸν ἀγοραστήν, εἰς ὃν εἶχε περιέλθει τὸ χωράφι καὶ τὸ ἀμπέλι ἐξ ἀγορᾶς, δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου πρὸ εἴκοσι πέντε ὅλων ἐτῶν! Ἴδου ἡ traditio cartae. Ἐπισφράγισις τῆς ὀρθότητος τῶν ἀπόψεων μου. Ἡ traditio cartae ἀποδεικνύεται ὑφισταμένη. Ἔτι σπουδαιότερον, ἀποδεικνύον τὴν ἰσχὺν τῆς traditio cartae, εἶναι τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον 130, καθὼς καὶ τὸ 213 (ἀπὸ ἄλλης ὁμῶς ἀπόψεως).

7α

Χάρτης δίφυλλος
0,21 × 0,15

1674, Ἰανουαρίου 6
Σίφνος

1^η Σελὶς

	1	— 1674 — Ἰανουαρίου — 6 — σίφν(ος) : —
	2	Μὲ τὸ παρὸν γράμμα. δίδει πουλεῖ καὶ παραδίδει ἡ κερὰ μαργαρίτα
	3	τοῦ πέρον, τοῦ μισερ ἀναγνώ(στη) ναδάλε τὸ ἀμπέλι καὶ χωράφι
	4	ὁποῦ ἔχει εἰς τὸ σκαλωτὸν ὡς καθὼς βρίσκει(αι) πλησίον κερ
	5	Ἰω(άννης) ζαμπέτη, καὶ κερ Ἰω(άννης) ἀνεγνωστακιοῦ διὰ ρεάλια εἴκοσι
	6	ἦτο(ι) φ 20 ^ο . τὰ ὁποῖα ρεάλια ὁμολογεῖ ἡ ἄνωθ(εν) πῶς τὰ
	7	ἔλαβεν καὶ εἶναι πλερωμένη· καὶ σαιτζιφαρισμένη εἰς τὰ ἄνωθ(εν)
	8	ρεάλια καθὼς ἀλλήλους τους ἐταίργιασαν· καὶ ἀπὸ τ(ήν) σήμερον νὰ
	9	εἶναι τὸ ἄνωθ(εν) ἀμπελάκι καὶ χωράφι τοῦ ἄνωθ(εν) ἀγοραστή νὰ =
	10	τὸ κάνει ὡς θέλει ὡς πρᾶμα ἐδικόν του. καὶ διὰ τὸ ἀσφαλές
	11	καὶ βέβαιον τ(ῆς) ἀληθείας ἔκαμαν τὸ παρὸν μὲ μάρτυρες :
2 ^α X	12	— γιοργις μουσελήμης μαρτυρο τα ανοθεν
1 ^η X	13	— μαστρογεώργις πατζιάρις μαρτυρας
3 ^η X	14	— γιοργις καπειτανηου μαρτυρο τανοθεν
4 ^η X	15	— αναγνω(στης) τουλᾶκη παρκληθῆς ὑπέγραψα
	16	Ἰωάννης ρούσος παρακληθεις ἔγραψα καὶ μαρτυρῶ
	17	ὡς ἄνωθ(εν) : —

1700, Μαρτίου 2
Σίφνος

2^α Σελίς

- 1 — 1700: μαρτίου : 2: σιφν(ος) —
 2 Διὰ τοῦ παρόντος. φαίνοντι(αι) εἰς τὴν καντζιλαρία ἡμῶν κ(αὶ) εἰς τοὺς κά-
 3 τοθ(εν). ὑπογεγραμμένους. μάρτυρ(ες). ὁ χρουσῆς. Γεώργη κορφιάτη. μαζὶ
 4 καὶ ἡ γυνή του κε(ρὰ) μαρία: καὶ ἡ πεθεράτου: ἡ ὁποῖες. θέλουν καὶ μὲ
 5 ὄλην το(υ)ς. τὴν γνώμην. καὶ βεβαιώνουν τὴν ὀπισθεν. πούλησιν
 6 νὰ εἶναι στερεή. καὶ βέβαιη εἰς τοὺς αἰῶνας. καὶ ἀνέκοπτη ὥσαν
 7 ὅπου εἶναι. καλά. καμωμένη. δὲν ⁽¹⁾ ἔχοντας. κανένα δικαίωμα
 8 νὰ προτεντέρουν. πλέον τίποτε. ἐπειδὴ. καὶ διὰ ἔργου φιλίας
 9 νὰ ἔλαβαν. τὴν σήμερ(ον) μετρητὰ ρεάλια τέσερα, ἧ(τοι). ϕ 4: καὶ
 10 ἀπομέν(ου)ν. σοτισφαδοι. ἀπὸ τὸν ὀπισθεν. σαράντη ἀναγνώ(σι)ου
 11 καὶ ἄλλα. ϕ 5: ὅπου οἱ ἄνωθ(εν). πούλητάδες. ἔχουν παρμένα πλει(ύ)
 12 ἀγληγόρα. ἀπο τὸν ἴδιον ἀνα(γνώ)στη) ναδάλε. καὶ ἐκεῖνα νὰ γροικιῶνται
 καὶ τὰ ἄ-
 13 νωθ(εν) ϕ 4: πὺν γίνονται. ὄλα ϕ 9: καὶ εἰς βεβαίωσιν διὰ κάθε
 14 καιροῦ ἐγίνη τὸ παρὸν ὑπογράφοντας. καὶ μάρτυρες καὶ τὰ
 15 ἐξῆς
 2^α X 16 <σκεβοφυλαξ σιφν(ου) μαρτύρο τα ανοθεν: —
 3^η X 17 <παπποσιολις ..ζαδινο(ς) μαρ τυ(ρο) τα ανοθεν
 18 Ἰω(άννης) ... τολφιν. πρωτοπαππας και
 19 Καντζιλιέρης σίφν(ου) παρακλιθίς ἔγραψα

καθέτως ἐπὶ τὴν 4^{ην} σελίδα

- 1 Ἡ πούληση τῆς μαργαρίτας
 2 τοῦ Πέρου εἰς τὸ σκαλωτό — 20

(¹) δὲν ἔχοντας. κανένα δικαίωμα. Ἡ σύνταξις μὲ τὸ δὲν ἀπαντᾷ παρὰ Λ. ΖΩΗ, ἐν Byz. Neugr. Jahrbücher 13, 1937, σελ. ιθ, 3, στίχ. 18: δὲν εὐρισκόμενος νοδάρος.

Ἄν ὑποτεθῇ ὅτι ὅσα ἀνωτέρω ὑποστηρίζω ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἰσχὺν τῆς traditio per cartam συνδεδευσμένως μετὰ τῆς traditio cartae ἐν τῇ νήσῳ Σίφνῳ — καίτοι θὰ ἦτο εὐκταῖον ὅπως ἡ ἔρευνα ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ δικαίου τῶν ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου — ὁπωσοῦν εὐστοχοῦν, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐρευνηθῇ συνεπεία ποίας ἐπιδράσεως διεμορφώθη ὁ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἐμφανιζόμενος θεσμός. Ἐπιρροή φραγκικὴ ἢ εἰδικώτερον ἰταλική θὰ ἔπρεπεν, ἐπὶ τοῦ παρόντος, τοῦλάχιστον, ν' ἀποκλεισθῇ, ἀφοῦ, πλὴν ἄλλων δοκιμωτάτων

